

jorden, undergrunden. Det var det, hjemmestyret kostede i 1978.

Kl. 16.40

Jeg vil så også tillade mig at bemærke, at der trods alt siden 1978 er sket ændringer i partiernes holdninger. Den daværende socialdemokratiske statsminister Anker Jørgensen sagde til det her punkt, at der ikke var noget at raffe om. Hvis grønlanderne ønsker ejendomsretten til jorden og undergrunden, vil det være ensbetydende med at kappe båndene til moderlandet over. Det var de ord, der blev brugt.

Men Socialdemokraterne er i dag så af en anden opfattelse. Det glæder mig selvfølgelig, at Socialdemokraterne udtaler sig positivt og vel egentlig også er parate til at vedtage en overdragelse af ejendomsretten til Grønland i det øjeblik, man synes, at de betingelser, man stiller for det, er opfyldt. Det vil sige, at det er landsstyret, der på et tidspunkt må komme med det krav.

Jeg synes ikke om, at man ligesom sætter spørgsmålstejn ved legitimiteten af, at hr. Lars-Emil Johansen og undertegnede som folketingsmedlemmer tillader os at fremsætte sådan et forslag. Vi repræsenterer ikke det grønlandske landsstyre. Vi repræsenterer nogle partier, som har en politik, som vi må føre frem i de fora, hvor vi nu engang er valgt, og det er til Folketinget. Nu er jeg så i mellemtiden blevet valgt til Landstinget, men det er så en anden historie.

Et andet element i det her er selvfølgelig også, at det er en folketingslov, der regulerer de her forhold. Det vil sige, at hvis Folketinget ikke foretager sig noget på det her felt, kan der ikke ske noget. Det er Folketinget, der lovgiver omkring de her sager, så længe vi har en hjemmestyreordning, og så længe hjemmestyreløven ser ud, som den gør. Det vil sige, at Folketinget reelt har det afgørende ord at skulle have sagt i den her sag, og derfor kan man ikke skubbe det foran sig og sige: Det er ikke vores bord.

Som sagt tillader jeg mig at konkludere, at i det øjeblik det officielle Grønland kommer med den her anmodning, er man her i Folketinget parat til at sige ja.

Som den sidste bemærkning vil jeg sige, at det skete jo anderledes smertefrit og gnidningsfrit med hensyn til at overdrage ejendomsretten til jorden og undergrunden på Færøerne. Det skete faktisk over en eftermiddag. Der var ikke engang en debat her i Folketinget. Den daværende statsminister anså det for unødvendigt at bringe sådan en sag op og underskrev et stykke

papir, som gav Færøerne de rettigheder, som vi prøver at efterlyse her i dag med dette forslag.

Jeg lagde mærke til, at statsministeren i sit svar sagde, at regeringen er rede til at drøfte sagen og lægger op til, at der skal være en grundig behandling. Det kan jeg selvfølgelig ikke modsætte mig. Jeg synes måske, at Statsministeriet eller andre ministerier, der er involveret i den her sag, fra nu af lige så godt kan begynde at gøre sig klar til, at den her overdragelse sker, for der er jo noget lovgivningsarbejde, der skal på plads, der er nogle administrative rutiner, der skal ændres, osv.

Til gengæld tror jeg ikke, at den frygt eller ængstelse, der vil være om interessen for råstofene i Grønland, vil blive mindsket, fordi vi overtager ansvaret for det. I dag er der dobbelt-administration, og det er jo nærmere sådan, at den internationale råstofbranche synes, at det er underligt, at tingene hænger sammen på den måde, og derfor måske kan være tilbageholdende.

Og til allersidst: Venstres ordfører sagde, at han anså det her forslag som en uheldighed. Nu har vi jo snakket om, hvilke uheldigheder der flød hen over bordet her i de seneste dage, også fra andre af Venstres medlemmer omkring grønlandske spørgsmål. Jeg vil blot henvise til det, jeg sagde om, at jeg føler, at det fuldstændig er i min ret at fremsætte sådan et forslag her i Folketinget, for det er det Ting, jeg er medlem af.

Tak for indlæggene.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne til dette forslag, at de ønsker et selvstændigt Grønland. Da vi nu har muligheden for at få en lille dialog, kunne hr. Kuupik Kleist så ikke uddybe, hvad han forstår ved et selvstændigt Grønland, især i forhold til økonomisk bæreevne?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu blev Færøerne inddraget. Jeg er lige faldet over nogle bemærkninger, fra dengang Færøerne kom fra det, der hedder A-princippet til B-princippet, hvor der står, at spørgsmålet om ejendomsret til undergrunden er behandlet indgående i 1978 i forbindelse med hjemmestyreløven for Grønland, og principperne herfra er grundlæggende. Det fremgår, at en fuldstændig og uigenkaldelig overdragelse af statens høj-